14.12.2 103a (משנה ג') → 104b (סיום הפרק)

- בַּבַּד אֶת אָבִידְ וְאָת אִמָּדְ לְמַעוַ יַאֲרָכוֹן יָמֶידְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶידְ נֹתֵן לְדְּ: שמות פרק כ פסוק יא
 זְּיְבָּפוֹ בְנֵי יִשְׁרָאֵל אָת מֹשֶׁה בְּעַרְבׁת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּהְמוּ יְמֵי בְכִי אָבֶל מֹשֶׁה: זברים פרק כר פסוק ח
 זְיְבָּפוֹ בְנֵי יִשְּרָאֵל אָת מֹשֶׁה בְּעַרְבׁת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּהְמוּ יְמֵי בְכִי אָבֶל מֹשֶׁה: זברים פרק לה מִמְלְבָה נָתֵן לְיהוֹרֶם כִּי הוֹּא הַבְּּכוֹר: זה״ב כא:ג.
 זְתְּזֶר הְשָׁרָ תְּדְדֹף לְמֵע וְדְּיְבָי דְיְ יְבָבֶּד נִשְׁבַע לְהָרַע וְלֹא יָמֵר: תהלים פרק טו פסוק ד
 בְּבָוֹ בְּעָל הְרָדְל לְמַע וְתְיְבָּה וְלְדְיִשְׁרָ אְלֵשְ יָבְּלְבְּע אָבְרָ אֲשֶׁרְ שְׁלִוֹם אֲלוֹם יָנוֹחוֹ עַל מִשְׁבְּבוֹת הַלְּךְ לְבַע לְהָרָע אֲשֶׁר יִקוֹק אֱלֹהֶי נְבִוֹן לְּדְּ: זברים פרק טו פסוק כ
 בוֹא שָׁלוֹם יְנִחוֹו עַל מִשְׁבְּבוֹת הֹלְ לְשְׁעִים: ישִיהו פרק מח פסוק כב
 הַיִן שְׁלוֹם אָמֵר ה' לְרְשָׁעִים: ישִיהו כִרק מח פסוק כב
 הַן כּלְכֵם קֹדְחָי אָשׁ מַאְזָרִי זִיקוֹת לְכוֹ בְּאוֹר לְשָׁעָכֵם וֹבְזִילְוֹת בַּעְרְמָם מִיּדְיַ הָתָת בְּעָבְבָּב וֹן בְּיִבְיִי אַשׁ מַאָּזָרִי זִיקוֹת לְכוֹ בְּאָרָם הַבְּרָם לְדְחָי אָשׁ מַאְזָרָי זִיקוֹת לְכוֹ בְּאַרָּה בְּיִרְיִם בְּבִיוֹת בְּמִבְיב בּוֹן בְּחָיבְה בְּיִבְים בְּנְיִבְי בְּיִבְּים בְּחָרִיי אֲשׁ מַאָּדְרָי זִיקוֹת לְכוֹ בְּאַיבְיה הַיִּבְים בְּיִרְיִי אֲשׁ מַאָּדְרָי זִיקוֹת לְכוֹ בְּאַבְיה הַיִּים בְּיִבְים בְּבִיים בְּיִבְייִי בְּשֹׁב מִבְּיִבְיִי בְּיִבְּים בְּיִבְיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּבְּיבֹּים בְּיִבְים בְּבִינִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִיבְּיִים בְּבְּיִבְים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְים בְּבְיבוֹם בְּיִיבְיִים בְּיִבְּיִים בְּשְׁבְּבוֹי בְּיבְיבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּבְּלְיבְיִים בְּיִיבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְם בְּיִבְּיוֹי בְּיִיבְּיבְּיבְּיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּעִיבְים בְּבְּיוֹם בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיְיִים בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּיבְּיבְם בְּיִיבְּיְם בְּיִים בְּשִׁבְּיִיבְּיוֹי בְּיְבְּבְבְיוֹבְיבְיבְּיְבְי
- I אלמנה :משנה ג's right of residence
 - a She has right to remain on property in a suitable residence and is fed by the heirs
 - i Note: she may continue to use servants, vessels, bedclothes etc. as when her husband was alive
 - ii Caveat: only "in my house" (as per language of תנאי ב"ד) not in his "shed" i.e. if his house is small, the heirs don't need to leave to make room for her
 - iii *Implication*: if the heirs sold her residence, the sale is invalid, dissimilar from heirs who sell when there are limited funds (and the daughters should be fed) which is valid in that case, there was no earlier שעבוד
 - iv *Limitation*: if the residence collapses, they aren't obligated to rebuild it; even if she offers to build it herself, they aren't obligated to accept her offer
 - 1 Question: what if she improves it? תיקו
 - b If she decides to move out, they have no obligation to feed her
 - i *Challenge*: why not feed her as she received while at their estate?
 - Answer: the household is blessed with more inhabitants
 - (a) Observation: the תנאים taught us about blessing, wealth and health
 - (i) Blessing: as per this dictum ברכת הבית ברובה
 - (ii) Wealth: clever person rents the property where sale is taking place to prevent other from changing his mind
 - (iii) Health: ruling about chewing wheat kernels on פסח to put on wound (אסור) heals) אסור) heals)
 - 2 Challenge: if so, let them feed her minus the deficit caused by her absence
 - 3 Answer: indeed, we do pay her as per that amount
 - ii Caveat: if her reason for moving out was that she is young as are the heirs, they must feed her

II Story of death of אשכבתא דרבי) – vv. 1-9

- נתובה Duration of collection of: כתובה
 - a ר"מ in the name of רשב"ג:
 - i in husband's house: 25 years, since she uses the property up bit by bit over that time
 - 1 question: should we pro-rate? תיקו
 - ii in father's house: forever
 - : חכמים:
 - i in husband's house: forever
 - ii in father's house: 25 years (as a form of מחילה)
 - 1 בתובה (testimony in presence of ר' יוסי) only if she doesn't have כתובה
 - 2 ר' אלעזר: even if she has כתובה
 - 3 challenge: בעל חוב may collect even if he's been silent for 25 years
 - (a) assumption: he has the שט"ח
 - (b) implication: only applies to בעל חוב, who is not likely to be אלמנה 9(→not אלמנה)
 - (c) answer: he doesn't have שט"ח rather, the borrower admits to the debt (::גרושה:)
 - iii if she dies; her heirs must make claims during 25 years (else, we assume מחילה)
 - iv if she makes a claim, the 25 year-count begins over
 - c dispute as to whether this limitation applies as well to תוספת
 - i רב ובר קפרא only to 100/200
 - ii מתובה ככתובה דמי) כתובה applies to entire ר' יוחנן